

SRPEN 2001

Obecní NOVINY

VYDÁVÁ OBEČNÍ ÚŘAD V KUNČICÍCH POD ONDŘEJNÍKEM

První měsíc prázdnin doslova vypršel. Snad se „léto polepší“ a srpen bude opravdovým letním měsícem s krásným slunečným počasím. Všem přeji, aby zbývající dny prázdnin a dovolené prožili příjemně a šťastně.
— redakce —

Šťasten být neumíš,
protože po tom, co nemáš, se ženeš,
a co máš, na to zapomínáš.

W. Shakespeare

obecní úřad informuje

Oznámení

Dne 25. června 2001 zemřel člen zastupitelstva obce **ING. VÁCLAV BALCAR**. Členem ZO byl Ing. Balcar od 11. 12. 1990 do 25. 6. 2001. Po celou dobu svého mandátu byl předsedou finanční komise obce. Od 11. 12. 1990 do 11. 10. 1990 zastával funkci člena obecní rady. Pan Ing. Václav Balcar byl velmi odpovědným, zkušeným a spolehlivým komunálním politikem, také byl dobrým občanem.

Čest buď jeho památce.

Ing. Tomáš Hrubíš, starosta obce

Doplnění zastupitelstva obce

Úmrtím člena zastupitelstva obce Ing. Václava Balcara došlo k uprázdnění mandátu v Zastupitelstvu Obce Kunčice pod Ondřejníkem.

Podle zákona č. 152/1994 Sb. § 56 v platném znění nastupuje za člena tohoto zastupitelstva náhradník z kandidátní listiny téže volební strany v pořadí daném podle výsledku voleb (komunální volby z roku 1998).

Rada obce prohlásila dne 9. 7. 2001 podle výše uvedeného zákona za člena Zastupitelstva Obce Kunčice p. O. paní Ludmilu Michnovou, bytem Kunčice p. O. čp. 61.

Ing. Tomáš Hrubíš, starosta obce

Oznámení zemského archivu v Opavě

Zemský archiv v Opavě sdělil, že matriky předané k uložení do archivu v letošním roce jsou upravovány a proto budou přístupny pro občany od data 1. 4. 2002. (Pro Obec Kunčice p. O. je to kniha oddací z let 1881 až 1915).

— obecní úřad —

Mnoha ljeta zdrávi byli, mnoha ljeta živiš

V měsíci srpnu oslaví svá životní jubilea tyto naši občané

- 91 let *Vlasta Soukupová*
- 87 let *Irena Doležilková*
- 81 let *Josef Olívka*
- 81 let *Helena Blažková*
- 70 let *Marta Kantorová*
- 60 let *Sylvie Tabášková*
- 60 let *Marie Kondziolková*

Všem jubilantům přejeme hodně zdraví, lásky a optimismu do dalších let.

Poslední rozloučení

V měsíci červenci jsme se rozloučili s našimi občany *ANNOU MAJERKOVOU* a *MILANEM KÁŇOU*.

Doplnění telefonního seznamu:

MENŠÍK Jaroslav, Ing., č.p. 65 85 02 25

V rubrice — podnikatelé — telefonního seznamu Obce Kunčice p. O. došlo k záměně: pan Byrtus provozuje autoopravnu nikoli autodopravu. Za toto nedopatření se panu Byrtusovi omlouváme.

— obecní úřad —

obecní úřad informuje

Megalitická památka v Beskydech

Všichni dobře známe lidovou pověst o Čertově mlýně, tj. o čertovi, který stavěl a nedostavěl na tomto vrcholku Beskyd mlýn, aby tak splnil těžkou podmínku, jak získat nevěstu. Tato pověst je dodnes živá a její jádro spočívá v tom, že lidský rozum nemá pro kamenné útvary zde se nacházející racionální vysvětlení. Je sice zřejmé, že posuvy pískovcových skal, ke kterým v Beskydech dochází zejména ve vrcholových partiích hor, mohou se projevit obdobným způsobem, ale přeci jen zůstává červíček pochybnosti nad některými uskupeními, jejichž vzhled se téměř vymyká projevům přírodních nahodilostí.

Takovým útvarem je zejména tzv. „čertův stůl“ (viz obr. 1). Kvádry, umně podsazené pod vrchní kamennou desku kamenného stolu, zřetelně navozují dojem umělé stavby. Jako by v dávných dobách kdosi využil materiálu, rozesutého v těchto místech horobornými procesy a postavil zde útvar, obdobný megalitickým stavbám nacházejícím se po celé Evropě i jinde ve světě (viz např. lit. č. 2 a 3), které se nazývají „dolmeny“ (keltský překlad výrazu „kamenný stůl“).

Mohl by tedy dotyčný kamenný útvar být skutečně dolmenem? Dosavadní naše pojetí, vycházející z představ o primitivnosti a technické nevyspělosti našich předků v předkřesťanských dobách, nedovoľovalo tento názor přijmout, neboť chybělo vy-

obr. 1

Kamenný stůl na Čertově mlýně ▲ ►

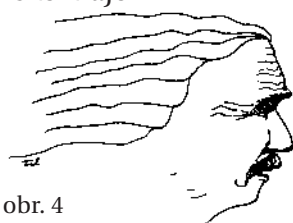
solární observatoře (viz lit. č. 4). Sledování pohybu slunce během roku bylo pro starověké civilizace velmi významné, neboť znalost kalendářních dat měla pro společnost zřejmý a velmi praktický dopad na rytmus polních prací. O Keltech je známo, že uctívali slunce. Proto jsem se pokusil tuto hypotézu prověřit a zde mne čekalo velké překvapení:

obr. 3

světlení toho, jak by bylo možno přemísťovat tak velké a především hmotné kamenné kvádry (viz obr. 2). Soudobé archeologické poznatky (viz např. zmíněná lit. č. 2) však jednoznačně prokazují, že předkřesťanská evropská civilizace (na sever od Dunaje) takové schopnosti měla. Národy, které se nacházely na území střední, severní a západní Evropy jsou souhrnně nazývány Kelty.

Zaměřil jsem se na výše uvedenou hypotézu. Podle klasického výkladu archeologů se dolmeny (ať už komorové, resp. portálové, nebo chodbové) stavěly jako náhrobky. Hypotéza z toho vyplývající by tedy mohla znít, že jde o náhrobek keltského bojovníka — vojevůdce. Mohl by jím být např. gótský vojvoda Radagost sám (původem byl skyt), který roku 405 n. l. s velkým vojskem napadl římské kraje (jak se o něm zmiňuje Jiří Středovský, cituje kronikáře Isidora — viz lit. č. 1). Čerstvé soudobé poznatky o tom, že i u Olomouce se kdysi nacházel římský tábor, dovolují takovou hypotézu rozšířit o možnost válečného střetu Keltů s Římany v oblasti podhůří Beskyd. Kdybychom chtěli spekulovat dále, můžeme spatřovat podobu Radagosta v profilu hrany kamenného kvádrů, zvaného „čertův kámen“, tj. v profilu, přisuzovaném lidovou pověstí podobě bájného čerta (viz obr. 3 a obr. 4).

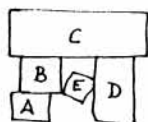

obr. 4

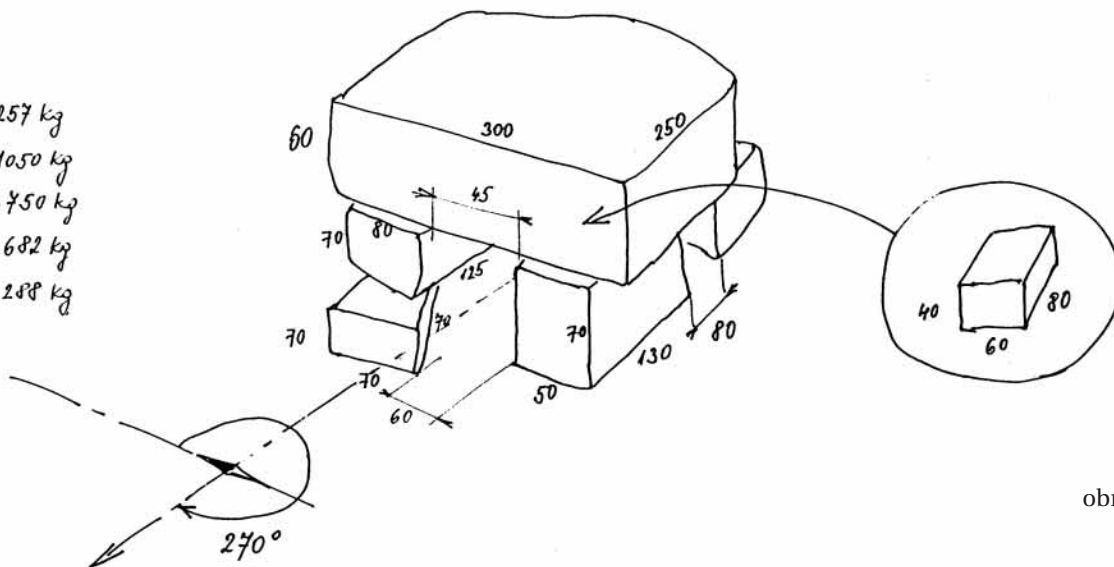
vojvoda Radagost

Řádně v ose dolmenu se totiž nachází vrchol Radhoště a tato osa je orientována východo-západním směrem (viz obr. 5). Azimut vrcholu Radhoště je 270 stupňů a to znamená, že z dutiny dolmenu lze o jarní a podzimní rovnodennosti pozorovat západ slunce nad Radhoštěm a den, kdy slunce dosedne na vrcholek Radhoště, stanovit dnem rovnodennosti. Toto určení lze provést jak uvedeným přímým pozorováním, tak i pozorováním dopadu slunečních paprsků do dutiny (chodby) dolmenu. Nahodilost, že vrchol Radhoště se nachází vůči vrcholu Čertova mlýna právě v azimutu západu slunce na obzoru při rovnodennostech, byla využita pro stavbu dolmenu, orientovaného právě do této osy. Dolmeny byly v těch dobách patrně tzv. „typizovanou kultovní stavbou“, tj. jejich existence jasně vypovídala o určení daného místa.

Je zde ale ještě jedna hypotéza, vycházející z názoru, že dolmeny (alespoň některé) byly kamenné

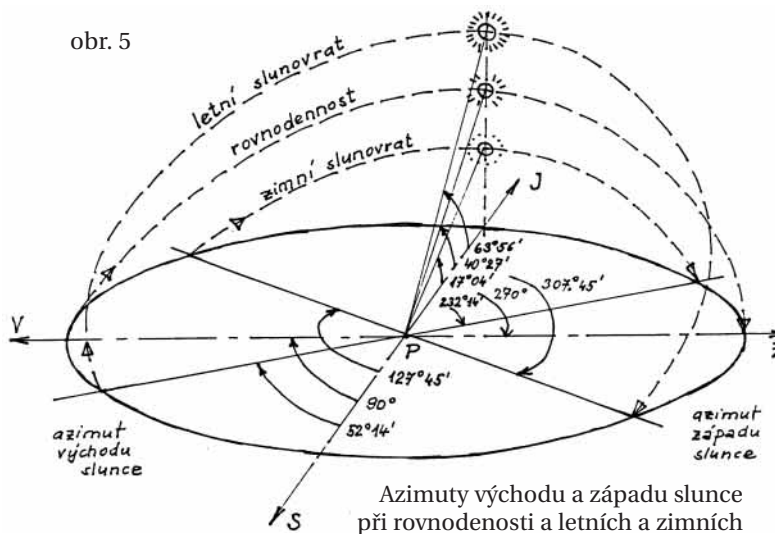

- A 0,17 m³ 257 kg
- B 0,7 m³ 1050 kg
- C 4,5 m³ 6750 kg
- D 0,45 m³ 682 kg
- E 0,19 m³ 288 kg

obr. 2

obr. 5

Azimuty východu a západu slunce při rovnodennosti a letních a zimních slunovratech pro oblast Radhoště. (Údaje poskytl Ing. Oldřich Čech, amatérský astronom s Valašského Meziříčí.)

Dá se předpokládat, že solární observatoř na Čertově mlýně nebyla v okolních horách jedinou. Je zřejmé, že inverzní pozorování je možno provádět z Radhoště, tj. pozorovat východ slunce na obzoru vůči vrcholku Čertova mlýna. Z vrcholku Radhoště lze také využít konstelace dalších hor a určovat datum letního slunovratu pozorováním západu slunce nad Javorníky. To co tam na jeho vrcholku v keltských dobách stávalo již nezjistíme, neboť to zničily pozdější civilizační zásahy oslavující křesťanství a slovanství. Také z vrcholku Kněhyně lze určovat letní slunovrat sledováním východu slunce nad vrcholem Lysé hory (viz obr. 5). V této souvislosti je pozoruhodné, že všem těmto horám (a právě jen jim a dále Ondřejníku) přisuzují lidové pověsti působení nadpřirozených sil (slety čarodějnic atp.). Skrývá se tedy možná v našich horách ještě mnohé pozoruhodné tajemství.

Jan Folprecht

Kunčice pod Ondřejníkem, červen 2001

Literatura:

1. Horečka František: Kniha o památném Radhošti, Frenštát pod Radhoštěm, 1931
2. Sklenář Karel: Tanec obrů (Není jen Stonehenge), Academia, Praha 1996
3. Niederle Lubor: Lidstvo v době předhistorické, Praha 1893
4. Brennan Martin: Kameny času, Volvox globator, Praha 1997

Křídlatka nás zahlušit nesmí !

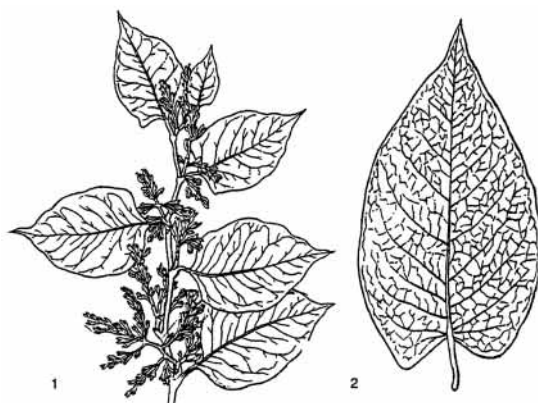
V červnovém vydání Frýdlantsko–Beskydy pan Pavel Božon z Ostravice varoval před nebezpečím, které hrozí naší přírodě od vetřelců z Asie (křídlatky japonské, křídlatky sachalinské a bolševníku velkolepého). Upřímně mu děkuji za odborně fundovanou informaci. Bolševník, ale hlavně křídlatky nám v některých oblastech našeho okresu zlikvidovaly původní vegetaci a křehkými kořeny rozrušily nejen břehy vodních toků, ale narušují i betonové hrazení a nezastaví je ani asfaltový koberec.

Ochráncům přírody z Kunčic pod Ondřejníkem se podařilo zastavit šíření těchto agresivních rostlin hlavně kolem Tichávky a Frýdlantské Ondřejnice. Po několikaletém úsilí jsme si ověřili, že nejhorší jsou křídlatky. Nedají se vyhubit vykopáním, sekáním ani spásáním. Zcela zničit je lze jen likvidací rozvětveného kořenového systému a to někdy v hloubce několik metrů.

Nejlepších výsledků dosáhneme jen tehdy, pokud necháme křídlatky bez mechanického zásahu vyrůst až do plně rozvinutého kvetoucího porostu. Tehdy je nejvhodnější doba na chemickou likvidaci. Stříkáme ji v dvou- až třítydenních cyklech Roundapem, který musí být dokonale rozprášen, aby zasáhl celou rostlinu a nestékal. Nejlepších výsledků dosáhneme použitím motorového postřikovače, který přetlakem herbicid dokonale rozpráší až do vzdálenosti 12 metrů. Postřik postupně podle potřeby opakujeme až do zničení veškeré nadzemní zelené hmoty. Pokud to stihneme do prvního mrazu, máme vyhráno. Roundap byl stažen do kořenů, a ty pak postupně odumřou. Příští jaro nám prozradí jak jsme byli úspěšní. Čeká nás likvidace uschlé hmoty a značně oslabeného porostu. Ve třetím roce můžeme dosít travní směs, nebo plochu ponechat neřízené sukcesi.

Práce je to náročná a hlavně nákladná, a to hlavně na technické vybavení, ochranné pomůcky a herbicidy. Kolem vodních toků se musí používat Roundap Bioaktiv. Postřik může být prováděn jen za příznivého počasí.

Věřím, že se nám společně podaří zastavit devastaci naší přírody a členové Českého svazu Ochránců přírody z Kunčic pod Ondřejníkem budou proti těmto vetřelcům nadále úspěšně bojovat.

Obr. 2. Křídlatky; 1 - stvol křídlatky japonské s květy, 2 - list křídlatky sachalinské.

Za ochránce přírody z Kunčic p. O. Miloslav Šrubař

„Vzpomínky na Josefa Kuřce“

První vzpomínky na Josefa Kuřce mám z předškolních let, kdy jsem chodil s rodiči do vesnice a on tam prodával své výrobky (hrábě, košťata či obušky), či se jen tak potloukal se svým bratrem Matušen. Josefek, jak se mu říkalo, byl čilejší, hovornější, ikdyž jeho mentální schopnosti byly slabší.

U Josefka na popud mnoha lidí vznikla touha postavit si vlastní vilu po vzoru útulen (tak se kdysi říkalo chatám na horách). A tak Josefek budoval v lese v Pekliskách svou vilu pro šumnou děvuchu. Lidé povídali, že se chtěl oženit, jenže některá děvucha mu řekla, že musí napřed postavit vilu jak je Maměnka na Pustevnách, pak že si ho vezme. Josefek stále stavěl občas mu to sfoukl vítr, podruhé se mu vila nachýlila a spadla a tak stále začínal znovu. Za dobu, kdy v těch Pekliskách budoval, se o něm vyprávěly různé historky i psalo v novinách a tak se stávalo, že přijížděli lidé z měst, zvláště vdavek chtivá děvčata, co by to byl za ženich, když buduje takovou vilu. Že přišlo zklamání, je pravdou.

Až přišel rok 1927, nevím zda mu to znovu shodil vítr, či majitelé lesů měli obavy, aby jim nechytil les od Josefkova železného vincku. Tak jej z Peklísk vystěhovali, ale nebylo jej, kde umístit. Dověděl se o tom zdejší pan farář Chytil, a jelikož ke zdejší faře patřily pozemky za římskokatolickým kostelem směrem k Ondřejníku, povolil pan farář Josefkovi se tam přestěhovat. Nevím kdo jej stěhoval, vím jen, že toho dřeva z jeho vily bylo několik žebříňáků.

A tak začal Josefek budovat novou vilu na farních polích, tam jsem měl možnost Josefka poznat dokonale. Denně jsem chodil okolo budovatelovy vily do školy. Ještě do zimy v roce 1927 měl velkou část stěn i chabé střechy postavenou. Byl to věru člověk pracovitý, zpočátku s nikým nemluvil, jen si hleděl práce. Až už měl příští rok hodně postaveno, začal dělat ty své obušky, hrábě a březová košťata a prodávat je. Lidé víc k němu chodili, někteří pro hrábě jiní jen tak ze zvědavosti. Když měl z části svou vilu vybudovanou a zvykl si na větší frekvenci lidí, byl i víc hovornější. Neměl však rád, když se mu některé děti nějak posmívaly, či lezly po jeho konstrukci, to pak po nich házel vším, co měl po ruce.

Josef Kuřec u své „vily“ na farních pozemcích za kostelem s žáky místní školy ročník 1919 až 1920 (školní rok 1929/30, 4. a 5. třída). Foto z rodinného alba zapůjčila paní Yvona Tichá.

Jeho oblečení bývalo ubohé, při své práci býval většinou polonahý. Když strouhal pořizem ty své obušky a hrabiska, seděl jen v rozepnutém kabátě a spodní část těla měl přikrytou třískami. Do vesnice však chodil vždy oblečený. V neděli a o kunčické pouti nosil červenou čepici od výpravčího z nádraží. Boty měl mizerné, nejčastěji chodil bos.

Jídla spořádal bohatě, bochník chleba skoro najednou, čtyřlitrový hrnc brambor, které vytahoval rukama v největším varu, loupal a ještě horké jedl. O jídlo velkou nouzi neměl, nějaký peněz dostal za své výrobky. Občas dostal od řezníků tašku kostí z kterých obíral maso. Chodil i pomáhat lidem na poli a to se vždy najedl a ještě dostal chleba či buchtu navíc. Sám jsem mu občas nosil kus chleba

a bandasku podmáslí při cestě do školy. Na oplátku poslal mým rodičům hrábě či březovou metlu.

Protože stále svou vilu z jedné strany budoval do výšky, stala se mu osudnou. Někdy v roce 1934 při své práci spadl, buď ze žebříku nebo ze střechy, dovnitř své vily, kde ho nebylo vidět. Zůstal tam snad týden, nebo víc bez pomoci. Až občanům, s kterými se

často stýkal bylo divné, že už Josefka delší dobu neviděli. Pan Otakar Válek se šel za ním podívat a našel ho již v kritickém stavu. S panem Antonínem Stanečkou zapřáhli krávu do vozu vystlaného slámou a Josefka naložili a odvezli do lidového domu (bývalé kanceláře zemědělského družstva). Zavolali Dr. Štorcha ze Skalky, ale ten prohlásil, že veškerá pomoc je už marná. Tak skončil věčný stavitel, občan Kunčic, Josef Kuřec.

Byl to člověk, jak jsem již uvedl na začátku, mentálně zaostalý, ve skutečnosti, ale soběstačný, pracovitý, nikomu neškodil ani neubližoval, neželbral ani nekradl, když potřeboval nějaké to dřevo z lesa, či viděl pohozenou bednu vždy někoho požádal, může-li si to vzít, či jít do lesa.

Nakonec musím dodat, že Josef Kuřec nebyl tak příšerně zarostlý jak o něm psal týdeník Frýdecko-Místec, nosil plnovous, ale nic příšerného, sám neměl rád dlouhé vousy. Není také pravda, že zemřel na otravu, když údajně v poli našel pošlého zajíce a snědl ho.

Osobní paměti napsal J. Krkoška

**CHARITA
FRENŠTÁT p. RADHOŠTĚM
CHARITNÍ OŠETŘOVATELSKÁ
a PEČOVATELSKÁ SLUŽBA
(CHOPS)**

Tato služba má v náplni poskytování komplexní zdravotní a sociální péče o nemocné, či jinak nemožící v domácím prostředí a je dostupná od letošního července i v obci Kunčice p. O.

OŠETŘOVATELSKÁ SLUŽBA

Odbornou ošetřovatelskou službu poskytují sestry s požadovaným vzděláním a praxí. Tuto službu předepisuje praktický lékař a je hrazena zdravotními pojišťovnami.

Zdravotní sestry provádějí aplikaci injekcí, sledování fyziolog. funkcí pacienta, aplikaci ordinované parenterální terapie pro zajištění hydratace a léčby bolesti, odběr biologického materiálu, ošetření stomií, permanentních katetrů, cévkování, klyzma, komplexní hygienickou péči, prevenci kožních lézí, lokální ošetření poranění a ran, léčbu dekubitů a bérceových defektů za použití biolampy, edukaci a reedukaci pacienta k udržení a navození schopnosti sebeobsluhy a soběstačnosti, nácvik a aplikaci inzulinu, vyšetření hladiny cukru v krvi glukometrem, ošetřovatelskou rehabilitaci atd.

Tyto zdravotní výkony provádíme v běžnou pracovní dobu od 7 — 15 hodin v odpoledních a večerních hodinách od 16 — 19 hodin a dle potřeby, ve dnech pracovního klidu — tzn. v sobotu, v neděli a ve svátek.

PEČOVATELSKÁ SLUŽBA

Pečovatelkou službu zajišťují pečovatelky, které obstarávají pro své klienty pravidelné nákupy, dovoz obědů, úklidy malého i většího rozsahu, eventuálně doprovody na zdravotní vyšetření, pomoc při úkonech osobní hygieny. Pečovatelské úkony, které pracovnice provádějí jsou hrazeny částečně z příspěvků města a obcí, klienti si připlácejí dle stanoveného ceníku s ohledem na jejich finanční situaci.

Díky této komplexní službě mohou zůstávat pacienti v nemocnici pouze po dobu nezbytně nutnou, doléčení již probíhá v domácím prostředí.

Pokud budete mít o tuto službu zájem, poraďte se se svou rodinou, s ošetřujícím lékařem a pak kontaktujte vrchní sestru v naší CHOPS, která s Vámi nebo s Vaší rodinou projedná podrobnosti.

Telefonní číslo: 0656/83 69 37, 0737/74 41 78

— Charita Frenštát p. R. —

Upozornění pro včelaře

Výbor ZO ČSV upozorňuje chovatele včel na katastrofou Kunčice pod Ondřejníkem, aby zahájili uplatňování nároků na finanční podporu vyplněním příslušných formulářů s označením (III, IV, V, VI), které jsou přílohou časopisu včelařství č. 8. Tyto formuláře doručte na tyto adresy osobně nebo poštou: Ing. Antonín Žák, Kunčice p. O. 643, střed obce, tel. 85 00 91 — předseda ZO nebo Miroslav Šretr, Kunčice p. O. 515, u nádraží, tel. 85 04 96 — jednatel ZO. **Poslední termín dodání formulářů je 15. 9. 2001.** Z důvodu dodržení termínu hromadného zaslání formulářů na opožděné žádosti nemůže být reflektováno.

za ZO ČSV Šretr Miroslav

V sobotu 25. 8. 2001 se bude konat v areálu hasičské zbrojnice v Kunčicích p. O.

Dožínková slavnost a tradiční česká diskotéka

Program:

14.00 — mše svatá u sv. Maří Magdalény na poděkování za úrodu • 15.00 — dožínkový průvod • 15.30 — 20.00 — kulturní program s cimbálovou hudbou, dechovkou a tancem • od 20.00 — diskotéka
Občerstvení: lopaťáky, guláš, grilovaná kuřata.
Akci pořádají dožínková organizační skupina, hasiči a KDU—ČSL.

Srdečně zvou pořadatelé

Koupím garáž u nemocnice tel. 0603/42 64 94.

Prodám dřevěnou montovanou rekreační chatu (20 let starou) v Kunčicích p. O., poblíž penzionu Zátíší. Bližší informace na telefonu 069/696 36 67.

SIDOT

Kunčice pod Ondřejníkem 453

**NEVHAZUJTE
PENÍZE OKNY**

tel. č. 0656 / 85 02 60
0603 / 21 39 04

**Provádíme montáže
dveřních, okenních
těsnění,
horizontálních —
vertikálních žaluzií,
venkovních rolet
a sítí
proti hmyzu**